

Resul-i Ekrem'in (s.a.v) En Büyük Mucizesi Kur'an'dır

Kur'an-ı Kerim'in ihtiva ettiği hükümlerin birçoğu, daha önce gelen semavî kitaplarda olmadığı halde, geçmiş bütün kitapların hükümleri onda mevcuttur. Bu bakımdan Kur'an, geçmiş dinî kitaplardan daha ihatalıdır ve onların fevkindedir.

Her bir kelimesinde birçok hikmetler bulunan bu sonsuz nuru her kim dikkatle okursa, ondaki i'caz ve üsluba; ifadelerindeki belâğat ve fesahate hayran olmaması mümkün değildir. Kur'an, yaklaşık on beş asır evvel nazil olduğu halde, sanki yeni nazil olmuş gibi, tazeliğini muhafaza etmektedir. Çünkü o ezelden gelmiş ve ebede gidecektir.

"Zaman ihtiyarlandıkça Kur'an gençleşiyor."1

Kur'an-ı Kerim'in ümmî bir zat olan Hz. Peygamber (s.a.v) tarafından tebliğ edilmesi, O'nun en büyük mucizelerinden biridir. Çünkü, Hz. Peygamber (s.a.v) okuma yazma bilmeyen ümmî Arap kabilesi içinde büyümüştü. O'nun büyüdüğü belde ve muhit ilim, irfan, fazilet ve medeniyetten tamamen mahrumdu; cehalet sisinin çöktüğü kapkaranlık bir memleket idi. Burada ilim ve irfan erbabı kimseler de yoktu. Okuma yazma bilmeyen Resûl-i Ekrem (s.a.v) diğer semavî kitaplardan bir şey öğrenememiş ve o kitapların alimleri ile de oturup kalkmamıştı. Bu şekilde kırk yaşına ayak bastı. İşte o zaman Hira Mağarasından parlayan bir nur ile cehalet bulutları kalktı ve dünyanın dört bir yanını marifet, ilim, fazilet ve medeniyet ışıkları kapladı. O'nun okuduğu kelimeleri Rabbanî, insanlık âlemine, hikmetin sırlarını keşfetti. İnsanların fikirlerini ve nazarlarını açacak ve derin düşüncelere sevk edecek hikmetin inceliklerini, imanın esrarını ve ubudiyetin teravetini ders verdi. Zemin ve asuman O'nun dünyaya teşrihi ile mesrur oldu. Dolayısıyla nübüvvet güneşinin doğduğu her yer nurlandı ve sürura gark oldu.

Kur'an-ı Kerim nazil olmadan evvel, Arap Yarımadasında en revaçta olan şey belâğat ve fesahat idi. Belâğat ve fesahatın zirvesinde bulunan Kur'an'ı Azimüşşan nazil olduktan sonra, hiçbir şair, edip, fesahat ve belâğat erbabı onun nazm-ı celiline mukabele edemediler ve tek bir ayetin dahi benzerini yapamadılar, zaten yapmaları da mümkün değildi. Kur'an onlara meydan okudu. Nitekim Cenâb-ı Hak bir ayette mealen şöyle buyurmaktadır:

"De ki: Yemin ederim! Eğer insanlar ve cinler, bu Kur'an'ın benzerini yapmak için bir araya toplansalar, hatta birbirine destek olup güçlerini birleştirseler bile, yine onun gibi bir kitap meydana

getiremezler.”[2](#)

Bundan dolayıdır ki, Kur’an’ı Allah kelamı olarak kabul etmeyen müşrikler, kısa bir sürenin benzerini getirmek gibi rahat bir yolu değil, mal ve canlarını tehlikeye sokan savaşı tercih ettiler.

“Demek, muaraza-i bilhuruf mümkün değildi, muhaldi. Onun için muharebe-i bis-süyufa mecbur oldular.”[3](#)

İlim ve fen ne kadar terakki ederse etsin, hiçbir asır ve hiç bir kimse Kur’an’daki hakikatlerden müstağni kalmaz. Evet, Kur’an, iki dünyanın saadetini temin etmiştir. Beşer nelere muhtaç ise hepsi onda mevcuttur.

“Yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, Kitab-ı Mübinde bulunmasın.”[4](#)

ayet-i kerimesi bunu ifade etmektedir.

“Kur'an-ı Azîmüştan yalnız bir asra değil, bütün asırlara nazil olmuştur. Hem bir tabaka insanlara mahsus değil, bütün tabakat-ı beşere şümûlü vardır. Hem bir sınıf insanlara ait değil, bütün beşerin sınıflarına raci'dir. Binaenaleyh herkes, her tabaka, her zaman, fehmine, istidadına göre Kur'an'ın hakaikından hisse alabilir ve hissedardır.”[5](#)

Kur’an, bitmez tükenmez bir hazinedir. Herkes kabiliyetine göre O’ndan istifade eder.

Kur’an’ın her bir suresi, her bir ayeti ve her bir harfi, hakikat ve feyiz hazinesidir. Bazen bir tek harf, (*“besmele” deki bâ harfi gibi*) bir sahife kadar hakikatleri ders verir. O’nun her bir harfi, bir havz-ı ekberdir; feyiz ve bereket suyu oradan gelip, kalplere ve ruhlara akar. O leziz bir kevserdir. Suyundan içmekle doyulmaz. Kur’an, uçsuz bucaksız bir okyanustur, her insan istidat ve kabiliyeti nisbetinde onun derinliklerine dalar. Yazılan bütün tefsirler o okyanustan ancak bir damladır. O’nu okuyan ve anlayan iman-ı kâmile erer. İnanmayan biri de onu hakkıyla tetkik ederse, imana gelir. Onun için Kur’an’ın feyzi sonsuzdur. İsmi gibi

manaları da güzeldir. Bu nihayetsiz feyizden istifade etmek için onu okumak, anlamak ve hükümlerine uymak lazımdır. Bununla beraber, onu hakkıyla takdir etmek beşer idrakinin fevkindedir.

Gece-gündüz binlerce hafızın ve milyonlarca müminin aşk ve şevk ile usanmadan okuduğu, altı yaşındaki bir çocuğun bile kolaylıkla ezberlediği tek kitap Kur'an'dır.

Resûl-i Ekrem'e (s.a.v) indirilen Kur'an-ı Kerim, her türlü tahriften mahfuz kalan yegâne kitaptır. Bütün semavî kitaplar içinde bir benzeri ve eşi yoktur. Onun hiçbir ayeti, hiçbir harfi ve hatta tek bir noktası dahi değişmemiştir. Çünkü onu muhafaza edeceğini buyuran Allah'tır. O ezelden gelip ebede gidecektir. Nitekim her zamanda milyonlarca hafızların hafızasında nakşolunmuştur. Kur'an, dünyanın her tarafında Cebrail'in (a.s) vahyettiği ve Hz. Peygamber'in okuduğu gibi aynı harf ve aynı hareke ile okunmaktadır. O, elfaz ve kelimesiyle belagat ve fesahatiyle mucize olduğu gibi, manasıyla da o derece mucizedir. Bu bakımdan diğer semavî kitaplarla kabil-i kıyas değildir.

Prens Bismarck Kur'an hakkında şöyle der:

"Ben Kur'anı her cihetten tedkik ettim, her kelimesinde büyük hikmetler gördüm. Muhammedîlerin (A.S.M.) düşmanları, bu kitab Muhammed'in (A.S.M.) zade-i tab'ı olduğunu iddia ediyorlarsa da, en mükemmel hattâ en mütekâmil bir dimağdan böyle hârikanın zuhurunu iddia etmek, hakikatlara göz kapayarak kin ve garaza âlet olmak manasını ifade eder ki; bu da ilim ve hikmetle kabil-i te'lif değildir. Ben şunu iddia ediyorum ki; Muhammed (A.S.M.) mümtaz bir kuvvettir. Destgâh-ı kudretin böyle ikinci bir vücudu imkân sahasına getirmesi ihtimalden uzaktır."

"Sana muasır bir vücud olamadığımdan dolayı müteessirim ey Muhammed (A.S.M.)! Muallimi ve naşiri olduğun bu kitab, senin değildir; o lahutîdir. Bu kitabın lahutî olduğunu inkâr etmek, mevzu ilimlerin butlanını ileri sürmek kadar gülünçtür. Bunun için, beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bundan sonra göremeyecektir. Ben, huzur-u mehabetinde kemal-i hürmetle eğilirim."

Bediüzzaman Hazretlerinin Kur'an hakkında yazmış olduğu Yirmi Beşinci Söz'den bir bölümü dikkatinize sunmak istiyorum:

"Kur'ân, şu kitab-ı kebir-i kâinatın bir tercüme-i ezeliyesi, ve âyât-ı tekvinîyeyi okuyan mütenevvi dillerinin tercüman-ı ebedîsi, ve şu âlem-i gayb ve şehadet kitabının müfessiri, ve zeminde ve gökte gizli esmâ-i İlâhiyenin mânevî hazinelerinin keşşafı, ve sutûr-u hâdisâtın altında muzmer hakaikin miftahı, ve âlem-i şehadette âlem-i gaybın lisanı, ve şu âlem-i

şehadet perdesi arkasında olan âlem-i gayb cihetinden gelen iltifâtât-ı ebedîye-i Rahmâniye ve hitâbât-ı ezeliye-i Sübhâniyenin hazinesi, ve şu İslâmiyet âlem-i mânevîsinin güneşi, temeli, hendesesi, ve avâlim-i uhrevîyenin mukaddes haritası, ve Zât ve sıfât ve esmâ ve şuûn-u İlâhiyenin kavli şârihi, tefsir-i vâzihı, burhan-ı kâtıı, tercüman-ı sâtıı, ve şu âlem-i insaniyetin mürebbîsi, ve insaniyet-i kübrâ olan İslâmiyetin mâ ve ziyası, ve nev-i beşerin hikmet-i hakikiyesi, ve insaniyeti saadete sevk eden hakikî mürşidi ve hâdîsi, ve insana hem bir kitab-ı şeriat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı ubudiyet, hem bir kitab-ı emir ve davet, hem bir kitab-ı zikir, hem bir kitab-ı fikir, hem bütün insanın bütün hâcât-ı mâneviyesine merci olacak çok kitapları tazammun eden tek, câmi bir kitab-ı mukaddestir. Hem bütün evliya ve siddikîn ve urefâ ve muhakkikînin muhtelif meşreplerine ve ayrı ayrı mesleklerine, herbirindeki meşrebin mezâkına lââyık ve o meşrebi tenvir edecek ve herbir mesleğin mesâkına muvafık ve onu tasvir edecek birer risale ibraz eden **mukaddes bir kütüphane hükmünde bir kitab-ı semâvîdir.**"

"**Kur'ân**, bütün âlemlerin Rabbi itibarıyla Allah'ın kelâmıdır; hem bütün mevcudatın İlâhî ünvanıyla Allah'ın fermanıdır; hem bütün semâvat ve arzın Hâlıkı namına bir hitaptır; hem rububiyet-i mutlaka cihetinde bir mükâlemedir; hem saltanat-ı âmme-i Sübhâniye hesabına bir hutbe-i ezeliyedir; hem rahmet-i vâsia-i muhîta nokta-i nazarında bir defter-i iltifâtât-ı Rahmâniyedir; hem Ulûhiyetin azamet-i haşmeti haysiyetiyle, başlarında bazan şifre bulunan bir muhabere mecmuasıdır; hem İsm-i Âzâmın muhitinden nüzul ile Arş-ı Âzâmın bütün muhâtına bakan ve teftiş eden hikmetfeşan bir kitab-ı mukaddestir. Ve şu sırdandır ki, '**Kelâmullah**' ünvanı, kemâl-i liyakatle Kur'ân'a verilmiş ve daima da veriliyor."⁶

Dipnotlar:

- [1](#) Mektubat.
- [2](#) İsrâ Sûresi 17/88.
- [3](#) Sözler.
- [4](#) En'am suresi 6/59.
- [5](#) İşaratü'l-İ'caz.
- [6](#) Sözler.